

כספי משרד הדתות הצילו את "הצופה"

פיקוח. אחרי חילופי-דברים נמצא הסדר זמני, שלפיו יקבל לורנץ 5 מיליון לירות מתקציב משרד-הרווחה עבור מוסד בשם "יד עזרה" בנייברק, המוכר מיצרכי-מכולת לנצרכים במחירי-הפסד. מוסד זה הוא ממעוזי שילטונו של לורנץ בנייברק.

ביטאון המפד"ל ניצל באחרונה מסגרי רה מוחלטת, הודות לזריקת כספים ש-מקורם בתקציבי משרד-הדתות, ושגרמה לסיכסוך החמור בין המפד"ל לאגודת-ישראל על השליטה בכספי התקציב, ה-מועברים ללא פיקוח לישיבות השונות. באחרונה העביר משרד-הדתות 30 מיליון לירות ל-30 ישיבות-הסדר, השייכות לזרם של שר-הדתות במפד"ל. כל ישיבה קיבלה מיליון לירות. הישיבות העבירו 10% ממה שקיבלו להצלת "הצופה", באמצעות מערכת הכספים של ה-מפד"ל והישיבות. מדובר בסכום של 3 מיליון לירות. מנהל "הצופה" בפועל, מר-דכי דרגן, אמר כי לא ידוע לו דבר על כך.

כאשר נודע הדבר לחברי-הכנסת שלמה לורנץ, עורר את המשבר האחרון בכנסת, כיוון שהישיבות של אגודת-ישראל לא נהנו אף הן מהקצבות מקבילות ללא

2 מיליון לחודש

הכנסות "קול השלום"

מכירסום

הכנסות "קול השלום" של אייבי נתן בפירסום מגיעות עתה ל-2 מיליון לירות לחודש. הגידול בא בגלל עודף היקף פירסום, שאינו מוצא זמני-שידור ב"קול ישראל". ההכנסות באות ממקורות שונים, כמו ממכירת זמן-תוכנית, "בי-רה ומצב רוח" של יעקב אגמון ל"בנק הבינלאומי הראשון", המממן גם את הוצאות הפירסום האחרות של התוכנית, כמו מודעות.

ביקורת אימוץ התוכנית על-ידי הבנק, הוצא לשנות את שמה ל"לירה ומצב רוח".

התאחדות האיכרים

מקימה הפירמאקטים

התאחדות האיכרים ניגשת להקים ב"עתידי הקרוב רשת הפירמאקטים, שת-שווק את התוצרת החקלאית של האיכרים ותשאיר בידיהם את מרבית הרווח. כיום מקבל המגדל פחות מרבע ממחיר התוצרת בשוק, כאשר גורמי התיווך מר-וויחים יותר ממנו.

מנכ"ל התאחדות האיכרים, שלמה רייזמן, אמר כי ההפירמאקט הראשון ייפתח בכביש גהה, ליד צומת פתח-תיק-וה, ואחריו אחד בכביש הרצליה. בעלי ההפירמאקט יהיו אגודות-איכרים מאותו איזור.

הבנקים

והעיתונאים

זמן רב לקח עד שאגודת-העיתונאים הכניסה סדר מסויים בהזמנת עיתונאים על-ידי חברות-תעופה לטיסות-חינם, כדי למנוע שיחוד עיתונאים אוהדים ועדיין רבים הרינוניים.

עתה מתברר כי החמצן של המדינה - הבנקים - הולך בעיקבות חברות-התעו-פה. בכל פעם שנפתח סינף חדש של בנק ישראלי בחו"ל, הם מזמינים כתבים. מאחר שמיספר הסניפים החדשים גדל והולך, מן הראוי לסתום פירצה זו.

המכס פועל

בניגוד לחוק

שילטונות המכס נוהגים כיום שלא להכיר בקבלות של קוני מוצרים ביבוא אישי, ולחייב אותם במס לפי מחירון המוצר, שמגיש היבואן למכס. כל טענות הקונה כי שילם פחות בחנות מוכרת אינן מועילות לו. נוסף על-כך מוסיפים מסים מיוחדים, הקרויים דמי-הרמה, כדי להפלות לרעה את היבוא האישי, לעומת היבואן המיסחרי.

ישראל חתומה על אמנת בריסל, הקובעת כי יש לגבות מכס על המחיר שהיה המצהיר משלם בתנאי-שוק רגילים. הכוונה היא למחיר שאותו היה משלם כל צרכן, שהיה קונה באותו מקום.

הלכה זו נקבעה באחד המישפטים ה-מפורסמים בתולדות המישפט, מישפטו של סלומון באנגליה. סלומון (יהודי כמובן) רכש מצלמה במחיר זול, וכאשר המכס הבריטי דרש כי ישלם מכס לפי המחיר הקטלוגי, ולא לפי הקבלה שהגיש סלומון, הוא פנה לבית-המישפט. בפסיקה שאושרה על-ידי בית-הלורדים, נקבע כי על שילטונות-המכס להכיר בכל קבלה, ואפילו שונה המחיר ממחיר היבואן או הקטלוג, בתנאי שהסחורה נקנתה בתנאי-שוק רגילים, שבין קונה מרצון למוכר מרצון, ללא אפליה.

המכס הישראלי מפר את אמנת בריסל ואת הלכת סלומון, ואינו מוכן להכיר בקבלות שמגיש הקונה, יש בהן מחיר-ריס נמוכים מן המחיר שמשלם היבואן. גם דמי-ההרמה, המוטלים נוסף על המכס, כמו תמ"א (תוספת מיכסת אחר-זים), הן בניגוד לאמנת בריסל ותקנות השוק המשותף, האוסרות על ישראל להפלות יבוא לרעה על-ידי מסים מיוחדים.

בוטלה מכירת

"אלבר" לאמריקאים

מכירת חלק מבעלות "דיסקונט" על מיפעל עיבוד-האלומיניום, "אלבר" בוטלה, אחרי ש"דיסקונט" סירב לדרישות האמריקאיות לגבי הדרכים להבראת ה-מיפעל, המפסיד כיום 2 מיליון לירות לחודש. האמריקאים שלחו מומחים, ש-בדקו את המיפעל במשך כמה חודשים, ושהמליצו על סגירתו ופתיחתו מחדש, לפי התנאים שלהם.

הסיבות העיקריות להפסדי "אלבר"

מנחה טולקובסקי
2 מיליון לחודש

הן האחוז הגבוה (35%) של פסולת בתוצרת, לעומת פחות מ-5% במיפעלים דומים באירופה. למעשה, כאשר אחוז ה-פסולת מתקרב ל-5% באירופה, הדבר מביא מייד לבדיקת הסיבות. ב"אלבר" כשליש התוצרת עוברת עיבוד מחדש. הדבר גורם הפעלת-יתר של תנורי-ההיתוך, המזווגים בחשמל יקר, לעומת הפעלה ב-סולר באירופה.

המוצרים הכבדים של המיפעל, המה-וים את רוב הייצור, ושהם גם הנושאים הפסדים, הם פחית-אלומיניום ולוחות-אלומיניום. המיפעל מרוויח, למעשה, רק

מייבשי שיער מסוכנים

נאספו באמריקה

הוועדה הפדרלית לבטיחות המוצרים בארצות-הברית הורתה ל-11 חברות, ה-מייצרות יותר מ-90% משוק מייבשי-השיער באמריקה, לקחת חזרה את תוצרי-הן, בגלל החשש שהמכשירים היוצרים חום באמצעות אסבסטוס הגורם סרטן. הוועדה גם הורתה לחקור אם משתמשים באסבסטוס במוצרים ביתיים אחרים, כמו תנורים או מחממים אחרים.

11 החברות הצריכות לתקן או להחליף את מייבשי-השיער הן: "קונייר", "ג'נרל אלקטריק", "ג'ילאט", "המיל", "טון ביץ", "ג'י.סי.פני", "קורבאט", "מונטגומרי-ווד", "פליפס", "שיק", "סירס", "סאן-ביס".

קוצצה נשכורתו

של ריקליס

משולם ריקליס התפטר באמריקה כבעל המשכורת הגדולה ביותר. הוא שילם לעצמו, בשנה אחת, יותר מ-900 אלף דולר, ובכללו בונוס מיוחד בן 550 אלף דולר, על חלקו במכירת חברה של הקונצרן שהוא מנהל לאחרים. תשלומים אלה היו בתקופה שבה חברותיו לא שילמו דיבידנד לבעלי-המניות.

התשלומים הניעו בעל-מניות בשם סאם

מנחה ריקליס
רק 426 אלף לשנה

וישנאר להגיש תביעה נגד ריקליס על גובה המשכורות. עתה הושגה פשרה בין ריקליס לתובע. ריקליס הסכים להקטין את תגמולו ב-75 אלף דולר לשנה, ולוותר על אופציה שהייתה לו לקנות 150 אלף מניות של הקונצרן. משכורתו של ריקליס תהיה עתה רק 426 אלף דולר לשנה.

תביעה נגד רואי חשבון

"כימיקל בנק" בניו-יורק הגיש תביעה על סך 6.6 מיליון דולר נגד חברת רואי-החשבון הגדולה באמריקה, אתר אנדר-סן ובניו, על מאזנים לא-נכונים ומטעים של חברה בשם "פריגיטמפ" שפשטה את הרגל.

הבנק טוען בתביעה כי הילווה לחברה יותר מ-4 מיליון דולר על-סמך מאזניה, שאושרו על-ידי אנדרסן בשנים 1974 עד 1977, וכי מאזנים אלה לא היו נכונים, כפי שהתברר עתה, עם היכנס החברה למצב של כינוס נכסים.

על ייצור נייר אלומיניום לעטיפה. במיפ-על יש עובדים מיותרים רבים, בעיקר בדרג הניהולי, ויש כ-15 מנהלים מיותרים, רים, העולים משכורות-מנהלים ורכב צמוד ונסיעות מיותרות לחו"ל. לא ניתן לפטרם, בגלל קשריהם עם מנכ"ל ה-חברה-להשקעות של "דיסקונט", דן טולקובסקי, או המנכ"ל הנוכחי, יו-ספ טבנקין. יש גם עודף של פקידים בכירים, כמו במחלקת המכירות, המחזיקה 18 עובדים בכירים, שרובם מיותרים, שכן המכירות נעשות בעיקר ב-טלסק.